

بررسی ارتباط اضطراب و پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرستاری شهر تهران

مرتضی مرادپور^۱، مجیده هروی کریموی^۱، دکتر ناهید رژه^۲، سید حمید شریف نیا^۳

۱. دانشجوی کارشناسی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
 ۲. نویسنده مسئول: استادیار، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
 تهران، خیابان ولیعصر، نرسیده به طالقانی، کوچه شهید رحمت رحیم زاده، پلاک ۶، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد
 : heravi@shahed.ac.ir، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد، تهران، ۳. دانشجوی دکتری پرستاری، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، گروه پرستاری، ساری

زمینه و هدف: حضور دانشجویان پرستاری در محیط های استرس زای آموزش نظری و بالینی و موقعیت های ویژه بیمارستانی باعث ایجاد تنیدگی و چرخه معیوب اضطراب در آن ها می شود. با عنایت به اینکه رشد و توسعه هر جامعه متأثر از نیروی آموزش دیده آن جامعه بوده و شناسایی فاکتورهای موثر در پیشرفت تحصیلی دانشجویان و بذل توجه به آن ها گامی به سوی موفقیت است. پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط اضطراب و پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرستاری شهر تهران صورت گرفت.

روش کار: این مطالعه از نوع توصیفی- تحلیلی بود که به روش نمونه گیری تصادفی ساده بر روی ۳۲۰ نفر از دانشجویان مشغول به تحصیل دوره کارشناسی پرستاری در دانشگاه های ارتش، بقیه الله، تهران، شاهد و شهید بهشتی در سال ۱۳۹۱ انجام شد. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه ویژگی های جمعیت شناختی، پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ-28) جهت سنجش حیطه ی اضطراب و از معدل کل دانشجویان به عنوان شاخص پیشرفت تحصیلی استفاده شد. داده ها با استفاده

از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ و آزمون های آمار توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل گردید. یافته ها: نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد میانگین سنی دانشجویان $21/5 \pm 2/65$ سال و میانگین معدل دانشجویان $15/68 \pm 1/32$ بود. ۱۸۱ نفر (۵۶/۶٪) از دانشجویان جنس مونث، ۲۶۵ نفر (۸۲/۸٪) مجرد و ۱۷۶ نفر (۵۵٪) ساکن خوابگاه بودند. میانگین نمره اضطراب در دانشجویان $6/97 \pm 4/00$ بود. میانگین نمره اضطراب دانشجویان متأهل ($7/44 \pm 4/08$) بیشتر از دانشجویان مجرد ($6/87 \pm 3/99$) و در دختران ($7/25 \pm 4/04$) بیشتر از پسران ($6/61 \pm 3/92$) بود اما این اختلاف از لحاظ آماری معنادار نبود. یافته ها نشان داد ارتباط آماری معناداری بین اضطراب و پیشرفت تحصیلی وجود دارد ($P < 0/05$).

نتیجه گیری: با توجه به ارتباط اضطراب و پیشرفت تحصیلی و تاثیر آن بر عملکرد شغلی در آینده، توجه ویژه مسئولین جهت برنامه ریزی به منظور شناسایی دقیق عوامل موثر بر سطوح اضطراب و نیز انجام اقداماتی جهت آگاهی دانشجویان از مهارت های لازم برای تعامل مثبت با دیگران و کاهش اضطراب ضرورت دارد. واژه های کلیدی: اضطراب، پیشرفت تحصیلی، دانشجویان پرستاری، تهران